

LBRIS

We know
books

Cinzia Demi

Solstițiul cărărilor

Poezii

Traducere din limba italiană
și prefață de Irina Lupu

E I K O N

București, 2024

Cuprins

- 5 Prefață (Irina Lupu)
- 9 Nota autoarei

DECALOGUL ABANDONULUI

- 17 *în oboseala infinită*
- 18 *ceța a lăsat locul*
- 20 *pe marginile pietrei aride*
- 22 *frumusețea ta atroce*
- 24 *odihnește cu saliva*
- 26 *acelei Africi îndepărtate*
- 28 *ce sirenă asurzitoare*
- 30 *satârul istoriei*
- 32 *mamă de soare și plâns*
- 34 *te uitai la acea dâră*

PRECARITATE

- 39 *poate dragostea nu este așa*
- 40 *a venit în zori de vară*
- 41 *a fost adesea precar*
- 42 *nu s-au închis niciodată cerurile*
- 43 *pentru a submina oferta*
- 44 *un fiu ar fi fost*

- 45 *apoi a venit înflorirea*
- 46 *să sărbătorești o rută*
- 47 *poate a fost candoarea*
- 48 *și aici ne întoarcem*

GIULGIU

- 51 *mare de geme și sare*
- 52 *niciun regret*
- 53 *în fața transpirată*
- 54 *fă-mă să simt cum*
- 55 *nu mă face să pierd*
- 56 *aș fi vrut*
- 57 *dar cobora*
- 58 *țesută din bivuacul*
- 59 *să plece și să fie martor*
- 60 *aici hainele*

LABIRINT

- 63 *când alegi o direcție*
- 64 *nu este în perioada adolescenței*
- 65 *uneori norii sunt roz*
- 67 *soarele încă mai încălzește*
- 68 *lipsește liniștea în această*
- 69 *neviolat acest aer*
- 70 *suntem tentați de maluri*
- 71 *ne hrănim cu labirinturi*
- 72 *ai forjat un labirint*
- 73 *arată-te pe stâncă*

- 77 *Eva*
80 *Sodoma și Gomora*
83 *Babel*
86 *cum va face tivul*

VIS

- 89 *să naști într-o zi*
90 *în vis ai fi*
91 *dar e seară*
92 *așezată pe o treaptă*
93 *apoi noaptea te primește*
94 *la ora cinei*
95 *când se va termina această*
96 *și lemnul*
97 *ce zile încă*
98 *poate că drumul este deja*

DECALOGUL ABANDONULUI

„Dansa și trebuia să continue să danseze, chiar și în noaptea întunecată. Pantofii au târât-o printre spini și prin miriști și ea s-a zgâriat până la sânge.”

Pantofii roșii, Hans Christian Andersen

în oboseala infinită
a luminii în chiciura
sângelui ce se topește
arzi ca o petală de
foc val efemer de râu

frumusețea ta a adunat
mângâieri ale umerilor și șoldurilor
și zumzete lente în după-amiaza
de februarie care avansează între
gardul viu de mastic și mare

te oprești cu pantofii
dezlegați la orizont
în limpezimea pietrișului cauți
reversul unei figuri
în apa care se întoarce

acum, auzi doar plânsul
atroce al nașterii smulgerea
din pântec ai vrea o
îmbrățișare de mamă și te arunci
într-un elan de fulger

ceața a lăsat locul

zăpezii în noaptea asta
descoperind ferestrele și acoperișurile
alungind umbrele albe
pe mâinile copacilor

a redat o nouă limfa
mușchiului trandafirului deschis
focul pe tulpina de spini
și mierla care deja cânta
dimineața și-a spălat

penele și ciocul
aproape reîmprospătat
pantofii tăi sunt acoperiți
de noroi mergând de-a lungul
marginii căii ferate

un nor limpede a
apărut la orizont
puteai intra înăuntru
să rămâi să te bucuri de zumzetul
acelor cântece bisericești

apoi sulful a vibrat
pe corpul tău ți-a strâns

gâtul în mână un fitil
un mic foc și trenul tău
a trecut și te-a copleșit

nu mai voiai acel
corp corupt, acea lespede
lividă crăpată ai
plecat fără a da înapoi
la limita supremă a răului

pe marginile pietrei aride

sparte crustele culmii
urci vârful clematitelor
cu pielea goală
sub pantofii de pânză

o acvilă regală patrulează
cărarea tu în zbor
intri și ieși din jocuri
de lumină făcând și desfăcând
imaginea ta

crucea în punctul
cel mai înalt este aproape
tufişurile se rarefiază
aerul înţepă ca nişte spini
ca forţă cerească te atrage

o mişcare pe care o simţi deja
intră în peisaj acolo
jos, unde alunecă pământul
bătaia hulitoare a
pulsurilor umezeala buzelor

un zeu străvechi vorbeşte
soarelui despre anii tăi

mănunchiuri de trandafiri legate de
amintirea tinereții
vaga obscenitate a nervilor

a mizeriei iubirii
porți cu tine paloarea
obrajilor laptele dinților și
martiriul căderii este
doar virginitatea unei umbre